

Godišnja pretplata Din 30.—
Sa isposrenstvom dvostruko

Adresa Uredništva i Uprave:
Šibenik, sv. Martina.

"Katolik" izlazi svaki tjedan.

KATOLIK

Vlasnik i odgovorni urednik
Sveć. Joso Felicinović
Šibenik ulica sv. Martina

Štampa: Pučka Tiskara
(Braća Matačić pk. Petra
Predstavnik Vjek. Matačić

Oglasni po naročitoj tarifi

Sva si lijepa

„Sva si lijepa, o Marijo, i ljage istočnoga grijeha nije u Tebi“, pjeva sv. Crkva. Da, Djevice Marijo, 8 prosinca je dvostruko veselje sv. Crkve, jer prvo: Tvoja majka sv. Ana bila je sveta i Bogu ugodna žena koja je u visokoj starosti začela i porodila Tebe, prečistu Djevicu i Majku Bžjega Sina, i drugo: jer sv. Ana Majka Tvoja, začela je Tebe bez ljage istočnoga grijeha.

To je vjerovala sv. Crkva od svoga početka do današnjega dana. Svi kršćani svih stoljeća su bili toga uvjerenja, da je Majka Božja neoskvrnjeno živjela kroz čitav svoj život i da je kao neoskvrnjena, Bogu najviše slična, i umrla. Već crkveni učitelji i crkveni oci prvih stoljeća su pridjevali Mariji najljepše nazive. Zovu je: „Potpuno neoskvrnjenom i bez ljage, potpuno netaknutom, neozlijeđenom, nepokvarenom, najčišćom djevicom, svetom. U isporođivanju sa ostalim svecima: „Ona je svetija od svih svetaca, patrijarha, proroka i apostola, prva među svecima; viša, ljepša, svjetlija od anđela, čišća od kerubima i serafina“. Zovu je također: „Puninom svijetla, svijetlom dvoranom, beskonačno čistijom od svijetloga sunca, ružinom granom bez trnja, grimiznim, od samoga Boga tkanim plaštem“.

Tako dakle govore crkveni oci i učitelji o neoskvrnjenom Začecu Marijinom. Zaista, lijepi su ovi izrazi ali niti izdaleka ne iscrpljujući čast i dostojanstvo koje Ona zaslužuje. Prisposobljaš li Mariju suncu — onomu velikome svijetlu i toplini, koje daje iz sebe vidjet ćeš da ima i na suncu raznih pjega, koje mu oduzimaju potpunu čistoću i savršen sjaj. A u Mariji je potpuno savršenstvo, jer u Njoj nama ni sjene grijeha! Ta Bog i grijeh ne mogu biti zajedno. I zato je bila, upravo radi svoje svetosti, dostojna začeti, poroditi i njegovati samoga Sina Božjega. Riječ Božju, Stvoritelja svega vidljivoga i nevidljivoga, sam život, samu Ljubav, samu Dobrotu. I

zato potpuno opravdano govori sv. Euharij o Mariji: „Vi hoćete znati, kolika je Majka? Pomislite kolik je Sin!“

Nije onda čudo da je časte svi nerodi kroz sva stoljeća. Jer časteći Nju, častimo i Njezinoga Sina.

* * *

Tako uči i naučava sv. Crkva kroz 20 stoljeća. Bilo je i dosta neprijatelja neoskvrnjelog Marijinog Začeca, ali svi su morali ušutjeti pred 80 godina, kad je, naime, sv. Otac Pio IX, kao Kristov Zamjenik, 8 prosinca 1854 godine, proglasio ovu vjersku istinu kao tekovu, koju mora svatko vjerovati. Njegove su riječi: „Nauka koja tvrdi, da je prebježena Djevica u prvom trenutku svoga Začeca, uz osobite milosti i prednosti, od Boga Svemogućega, s obzirom na zasluge Isusa, Spasitelja čovječanskoga roda, sačuvana od svake ljage istočnoga grijeha, od Boga je objavljena nauka, i svi vjernici ju moraju čvrsto i stalno vjerovati“.

Tom izrekom sv. Oca je Marija pobijedila sve svoje protivnike, i radi te nauke, objavljene po Sv. Duhu, razveselio se je čitavi svijet.

Da li i nas obuzima veselje, kad pomislimo na ovo Marijino odlikovanje? Jesmo li joj u svakoj prigodi odana i zanosna djeca?

Sva si lijepa o Marijo! Tvoje Neoskvrnjeno Začece, koje je, kroz toliko vjekova napunjalo duše milinom, pobožnošću i odančću, neka zasvijetli i ovom našem tamnom siromašnom dvadesetom vijeku.

Fr. Rajmund Šegula

Ratnici kod Bezgrješne

U Lurdu pred nogama Bezgrješne Djevice sakupilo se je 60.000 ratnika iz svih država Evrope, a bili su zastupani i Česi i Slovenci. Ti ljudi, jednoć neprijatelji u ratu, za 3 dana su zajedno molili na tom svetom mjestu, za željeni mir na svijetu. Bilo je mnogo ratnih invalida. Preko pontifikalne

sv. Mise od kardinala Liénarda od Lillea, stari zastupnik, abbé Bergey započeo je svoju propovjed: „Drugovi iz svih naroda, jućer neprijatelji, a danas braća po vjeri: nosimo zajedno sa našim zastavama, u našim zemljama, naše velike nade kao kršćanski vojnici. Mi ćemo postići od neba sa našim molitvama, ovo čudo: „Milost mira, a svijet će sa zahvalnošću priznati: „On nam ju je dao, Sin Božji! Mi sada sijemo u plaću, ali će drugi s veseljem žeti...“

Po podne, iza pjevanja „Uz veličaj“ kardinal Liénard, govorio je katoličkim ratnicima o mirnom osvajanju društva vršenjem kršćansko-socijalnih i građanskih dužnosti. Među ostalim, rekao je: „Ima li tko zamisli da promjeni društvo, da stvori novi poredak, bez Boga, bez prijatelja, bez duše...? Mi moramo, mi katolički ratnici, nastojati da društvo bude više ljudsko, više jedinstveno. Evanđelje koje spasa naše duše, diktira nam zakon pravde i ljubavi, koji osigurava svima bolju budućnost...“

U ovom bodočašću bile su brojne ličnosti ratnika kao knez Xaver de Bourbon-Parma, ministar Champetier de Ribet, Pezet itd. Poslan je brzogav sv. Ocu u ime katol. ratnika.

Komunisti u Beču

Odavna su boljševici bacili svoj pogled na Beč da bi ga osvojili, jer je Beč centrom Evrope. Pokušali su revolucijom i oružjem da ga osvoje ali su bili odbijeni i poraženi. U subotu 10 pr. mj. komunisti su demonstrirali, nagovarajući radnike da ruše vladu Schuschnigga i da oživotvore bolševističku republiku. Ne miruju ni nacional-socijalisti. Policija je izvršila brojna uapšenja, tako da red u Austriji nije pomućen.

U Beču postavljen je ovih dana umjetnički kip Majke Božje u dvorani palače, u kojoj je ubijen zaslužni i veliki austrijski savezni kancelar dr Engelbert Dollfuss. Kip nosi naslov „Ovdje je umro 25 srpnja 1934 dr Engelbert Dollfuss“. Kip su izradili i poklonili katolički tokari iz Tirola.

Zadušnice

zovu se sv. mise, koje se poslije smrti kojega vjernika prema propisu crkve na stanovite dane služe, za pokoj njegove duše. U stara kršćanska vremena bješe odmah čim je tko s ovoga svijeta bio preminuo, pa ako je to bilo i poslije podne, sveta misa za njega služena, pa makar onaj svećenik koji ju je imao služiti i ne bio na tašte. Sveti sabor Kartaški III. zabacio je taj običaj i naredio, da nijedan misnik, koji je već objedovao, sv. misu za nekoga smrtnoga ne isti dan ne smije čitati, nego da toj duši taj dan samo molitvom u pomoć priskoči. Tu naredbu ukrijepi papa Leo IV. koji konačno za svu crkvu odredi, da ni jedan svećenik ne smije više nego jednu svetu misu na dan čitati, osim na dan Božića, ali neka se prema starom običaju, prije nego se koje mrtvo tijelo pokopa, ipak za njegovu dušu jedna sveta misa služi. Za to se ta misa još i danas zove: „na dan preminuća ili sahranjenja“. Osim mise na dan preminuća običaje crkva na utjehu mrtvoga još treći dan služiti mrtvačku misu, na uspomena da je Isus 3. dan slavno uskrsnuo od mrtvih i da za to vjernici svoju molitvu i svetu misu Bogu za pokojne žrtvuju, da i oni s Kristom isto tako uskrsnu na slavni život u nebu. Taj dan zove se također prv. Za tim 7. dan, da molimo kao što je svemogući Stvoritelj sedmi dan počivao, tako neka njegova neizmjerena dobrota i tomu

smrtniku podijeli vječni pokoj. Ona 30 dan crkva spomen čini za smrtnika, jer je i izraelski puk Mojsija i Arona 30 dana oplakivao. Da se kroz trideset dana za preminule mol i sv. misa čita, povod je i onaj događaj, po kojem se zovu tako zvane gregorijanske mise koje se moraju kroz trideset dana uzastopice služiti i koje je „sv. zbor za obrede“ dne 28. listopada 1628. odobrlo. Toliko na znanje pisca „Zašto?“ od „Narodne Tribune“.

Katolička radnička omladina u Francuskoj

Utješna pojava za budućnost Francuske to su njene katoličke radničke organizacije. Osnovane na bazi principa katoličke akcije, izvan svih političkih stranaka, one su u deset godina neobično jako napredovale. Razlogi tome leže sigurno s jedne strane u tome što su ove organizacije nastale kao rezultat jedne velike potrebe a s druge strane što su svećenstvo i vjerno mladež koji u njima djeluju neobično požrtvorni. Cilj je ovih organizacija u prvom redu oštetiti mušku i žensku radničku mladež fatalnoj samoci i zaraznom djelovanju tvorničkog miliona. Po programu svaki je član J. O. C. („Jeunesse Ouvrière Chrétienne“) pravi apostol, koji vedra lica i oduševljena srca treba da predočiva svoje drugove po tvornicama, za „jocističku“ ideju. Čist, veseo, katolik, osvajač — to su načela koja oni hoće da provedu među svom fran-

cuskom radničkom omladinom. Po programu koji oni s velikim marom i još većim oduševljenjem provode svaki član J. O. C. mora: 1. tražiti nove članove, 2. biti im iskren prijatelj, 3. biti im na uslugu, 4. pomagati im u moralnom napredovanju ozdravljenjem radne sredine, 5. prósjetljivati ih u vjerskim stvarima. Evo kako ove tačke programa oni provode. Čim član J. O. C. primijeti da je došao koji novi drug u tvornicu on mu pristupi i prijateljski s njime počne razgovarati, stavi mu se na raspolaganje da ga dovede na propagandističke sastanke. Štititi ga proti nepravdama pojedinih radnika ili manjih pretpostavljenih u tvornici, izvlačeći ga iz osame samoće, jociista postaje prijateljem doživjaka. To prijateljstvo jociista postalo je proverbijalno. — Kad novi radnik zatreba kakvu uslugu, bilo stalešku bilo moralnu, član J. O. C. odmah mu je na raspolaganju. Treba li mu knjiga, uputa u štednja, pomoći bilo kakve vrste jociista je uvijek tu. Bez nametanja uostalom, posve spontano. — Naročitu brigu posvećuju jociisti ozdravljanju radnog miliona. Najpokvareniji radnici uvijek nastoje da pokvare druge. Često naučnici moraju podnositi ogavne kušnje. Jociisti u težim slučajevima interveniraju kod direktcije tvornice i time postignu da se proglašaju pismene sankcije proti onima koji bi širili nemoral. Proti manjim dnevnim zlorabama oni protestiraju direktno. Uvijek kuražno, odlučno i spretno oni brane svoje drugove. Konačno jociisti

Kinematograf.

Ta propala djevojka je shoda, i ona hoće da dobije te dragocjene dokumente i da ih preda neprijatelju. Ulazi u sobu mladog oficira, i izvježbano oko špijunske odne prepoznaje najiskori pljan, te bijesenom nemarnošću, sakrivenom zlobom bacila na njih svoj ogriječ i požrlje dokumente. I sada čeka noć da može izvršiti svoj naum. Potrebna je tmina da njezini pomagači uzmognu dokumente fotografirati i opet ih položiti na isto mjesto. Ali prije će morati mladić izgubiti svoje moralno dostojanstvo i građanske osjećaje. U sobi smijelog aviatičara, koji se je običavao držati u čisti vezdub, pod nebo, goti kandilo i rasvjetljuje Bogorodičino lice. Moderna Kirka traži od mladića da ugasi onu svjetlost. On se opire, jer se je zaluo Majci, da je nikad neće ugasi. Ali propalica zahtjeva da je njoj za ljubav ugasi... I najzad mladić popušta i ugasi Bogorodičino kandilo. Svi su tako posluženi: špijunska, njezini suradnici, mladost pokvarena a otadžbina izdata.

Zaključak ovog filma je strahovit, jer je logika neslomiva, i ako na to nijesu mislili njegovi sastavljači. Uči nas:

Tko krši moralne zakone, krši i građanske. Tko ubije ideale svoje Majke, ubija i svaki građanski ideal, izdaje vlastitu savjest, pa i otadžbinu. Zašto se moraju ovakve sramote iznašati u javnosti? Jedno društvo koji vrši takva zločinstva, a još žalosnije kad plaća takvo blato. U onim strašnim danima Svjetskoga Rata između toliko zla i krvi, nijesu manjkali ni svjetli primjeri dobrote i nezaboravne ljepote i ljubavi. U to vrijeme Papa, kao otac svih naroda, premda zarobljen i nesporužan, visoko je dizao ideal pravice i mira, i među brazde mržnje sijao je sjeme ljubavi i milosrđa. Tisuće i tisuće idealnih i radišnih mladića, iznemudao bačenih posred ratnog ciklona, žrtvovali su svoju mladost i život. Bilo je mnogo divnih žena, u redovničkim i laičkim haljinama, koje su po bojnim poljima i po bolnicama kao svjetle slike našle dobrote, koje su trle suze i u klopu srca ulijevale utjehu... Bilo je još na milijune i milijune običnih žena: — majka, zaručnica, sestara — koje su na opustošenim domaćim ognjištima sačavali goruću svijeću vjere i dobrote, naljevajući je njem svojih suza i boli.

se brani da svoja dragocina učine kršćanima. U tome ih pomažu duhovnici, česta sveta pričest, nasočite proповijadi, sastanci u t. zv. „Cercles d'Etudes". Dab! J. O. C. karakteriziran još velikom miedensčkom veselošću. Sav ovaj opsežni i apostolski program, koga smo izložili izrečen je u pjesmama se zgodnim melodijama, koje je eliti pjevaju pod zastavicom u društvu, na izletima itd. A rezultat svega toga radu kroz deset godina? 1. Petstočestdeset sekcija u 75 župe i županijskih federacija. 2. Usto hiljadu primjerenih tisakani župe i županijski kalendari za članove J. O. C. 3. Pet župe i županijskih novina. 4. Osvu tak posebni borbeni sekcije za eliti društva raspodijeljena u hiljadu „Cercles d'Etudes". — Očito da naš ovim miedim redničkim pokretom, koji već dobijao ugrožava pozicije komunistima u Francuskoj i belgijski blagoslov B. B. J. blagoslov pravo sivečene i pravo predane katoličke akcije. Zato im je svetli Otac i rekao nedavno: „Da su jedna od velikih njegovih nada“.

Matice te velike katol. redničke omladine je u Belgiji. Osim već se vrše velike pripreme za izvanredne svečanosti što belgijska katol. rednička omladina J. O. C. pripravlja za 25 kolovoza 1935 u Bruxellesu.

Opunomoćenik V. K. Br. iz Belgije javlja, da belgijski J. O. C. očekuje posjet hrvatske katol. omladine. Hrvatski Kržari svakako će ići. Ciljane ovog izleta u Belgiju su umjerene, a na željeznicama će biti posebni po-

pusil. Već sad se upozoruje svi, koji misle ići ovom zgodom u Belgiju, da će informacije o putu sustavno izlaziti u našim listovima, a mogu se dobiti i kod odbora za put u Belgiju, Zagreb, Palmotićeva 3.

Blagoslov sokolskog doma u Petrovaradinu

Liberalna i masonska štampa se raspisala o blagoslovu novoga sokolskog doma i zastave u Petrovaradinu te iznijela što je o stvari htjela, i komentirala događaj kako je htjela. Međutim, da katolici mogu sve prosuditi kako treba, potrebno je da iznosimo sljedeće:

Prigodom zagrebačkih utakmica izjavio je ministar za tjelesni uzgoj dr. Andelinović između ostaloga i ovo: „Moja je volja želja da prestane nepovjerenje sa strane jednog dijela svećenstva. Trebat će svakako naći izlaz iz ovog položaja, jer Jugoslavenski Soko nema namjere da vodi borbu protiv Crkvi, a najmanje protiv katoličkoj Crkvi koja je pozitivni faktor reda u državi“.

Kad se u Petrovaradinu imala blagosloviti sokolski dom i sok. zastava, te istom prilikom dati održavanje na grobu nekih Sokola koji su za vrijeme rata pali kao narodni mučenici, ondješnje Sokolsko Društvo je zamolilo preuzv. biskupa dr. Akšemovića da lično obavi blagoslov. Preuzvišeni je u tu svrhu tražio od društva da kod

nadleznoga župskog ureda dađe pismenu izjavu koja je ovako glasila:

„Izjava. Mi potpisani katolici izjavljujemo u ime svih članova miednog Sokolskog Društva Petrovaradin, organizovanog u Savezu Sokola Kraljevine Jugoslavije, da ispodjedaмо kršćansku nauku prema naučavanju Svete Katoličke Crkve i da vazda ostajemo vjerni članovi sv. Katoličke Crkve, ondani crkvenom poglavaru, naročito vrhovnoj glavi univerzalne Kat. Crkve sv. Ocu Papi.“

U Novom Sadu IV, dne 12 jula 1934 g.

Tajnik: (potpis),
Blagoslovnik: (potpis),
Starješina: (potpis).“

Osim toga je u sjednici konstatovano da je velika većina članova Sokolskoga društva katoličke vjere, i zaključeno do posvetu doma i zastave obavi svećenik sv. Katoličke Crkve. — Zaključak Sokolskog društva u Petrovaradinu u cijelosti je odobren od Sokolske župe u Novom Sadu te prepušten preuzv. gosp. Biskupu.

Na temelju ove izjave biskup je obavio blagoslov i održao govor u kojemu je uzveličao narodne ideale i viteški duh omladine, te naglasio potrebu religije, koja je osobita vrijednost našega naroda.

Prigodom ovih svečanosti ministar za fizičko vaspitanje dr. Andelinović održao je govor, u kojemu je naglasio tri velika načela, Ministar je izjavio:

1. „Mi (Sokoli) moramo kao borbena nacionalistička organizacija svoj rad posvetiti sa vjetom u Boga.“

Kinematografska umjetnost ne prikazuje ove dobre, pozitivne, uzorne i svete žene, već propale djevojke, u koje koje ubijaju duše. Zato imaju pravo oni koji se bune i proklinju ovakvu žestoku umjetnost. Jer ona čini budućnost naše civilizacije.

2. Nečudoredni filmovi pomažu širenje lopovštine. Na polju kriminaliteta i pliv loših kino predstava je strašan. Legalna-medicinska literatura u svim državama dokazuje kako su veoma česta, najstrašnija zločinstva posljedica kinematografskog platin. Brojna zločinstva maloljetnih mladića počinjena su iza kako su vidili kriminalne filmove. Za destruktivno djelovanje kina, navesti ću riječi koje je rekao na sudu pastolov Vladimir Novak: „Uočile su me ove knjige (spomenuto je detektivske romane) i kina. Kada te zate, da bi se pszile na drugu djecu, da ne bi pale na ovaj stepen, na kojem se ja nalazim“. Zagrebačka „Nedjelja“ (br. 36 - 1934) piše: „Prije nekoliko tjedana odgovarala je mlada djevojka pred sudom radi grabežnog umorstva svoje prijateljice. Način, kako je same umorstvo bilo izvršeno, bio je strašan. Nakon duljeg ispitivanja, pri-

znala je optužena, da je bila uvjetena, da će izbjeći pravdi i ostati neotkrivena, jer da je sam zločin izradio točno prema slikama jednog filma, što ga je prije kratkog vremena gledala. A u tom filmu glavna junakinja, zločinka, ostala je neotkrivena i izbjegla pravdi. Gledajući taj film i videći kako je glavna osoba pomoću grabežnog umorstva došla do imetka i ugodnog života, zadovoljila se je i ona takav život, te je odlučila umoriti prijateljicu i domoći se njenih novaca.“

Takovih i sličnih slučajeva možemo, nažalost, gotovo svaki dan čitati u našim novinama. Optuženici su sve sami mladi ljudi od 14 godina dalje, većina neporočna života, a sve ih je doveo na optuženičku klupu današnji film... Današnji film, to je najgori i najveći zločinac naše mladosti“.

Belgijski sudac Dr. Ruebena prijavljuje da su se dva mladića od 16 godina, sugestivirani od filma, preobukili kao hajdoci, obružali i pobjegli iz očiarske kuće, te išli bi po poljima i stražili prolaznike. „Times“ je pisao o petnaestogodišnjem dječaku, redevitom posjetiocu kina, koji je ukrao

2. „Moramo osigurati svakom našem Sokolu, ma koje vjere on bio, da će njegova vjera biti poštovana, i da će mu vršenje svih njegovih religioznih obreda biti osigurano.“

3. „Mi nismo zvali da rješavamo ni visoka filozofska ni religiozna pitanja, već smo mi jedna nacionalna organizacija, i dužni smo da budemo zajednička organizacija ljudi u tom pogledu raznog mišljenja.“

Dodi kraljevstvo tvoje!

Svicarska je mala država u kojoj je dobar dio pučanstva protestanske vjeroispovijesti, no ipak katolici Švicarske imaju u misijama 251 svećenika, 108 brata redovnika i 692 redovnice. Za misije su, katolici u prošloj godini 1933. sabrali svota od 359.268 švic. fran. Radimo i mi za misije koliko možemo. Pomognimo molitvama, darovima, markama itd. naše misijonare, da ne budemo i mi katolici Hrvati zadnji u širenju Kristova kraljevstva među poganima.

Lijepi broj, a ipak premalo

U Beču katolici imaju 142 crkve i 190 kapelica. To je zaista lijepi broj, ali ipak premalo za grad koji ima dva milijuna stanovnika. Zato glas svećenika svuda ne dopire, osobito na periferiji, i tu se onda uglavnom razvijaju elementi i komunisti koji ne poznaju ni Boga ni njegovu Crkvu. Židovi su jaki u Beču, tako da imaju više nego od 85 braćova.

novac iz očevoг ormara, ali u strahu da ga nebi izdao mladi brat koji je to vidio, vezao ga je za krevet rupcem ma pokrilo oči i na koncu ga zaklao kuhinjskim nožem. Na sudu se je počeo opravdati fantastičnim prizorima što ih je vidio u kinu. U Rimu uhvatiše 13 dječaka, između 10-14 godina, u krađi. Svi su priznali da su se na to odlučili gledajući jedan film. U Mantovi su dva mladića u bili trgovca u potpuno istim okolnostima koje su vidili u filmu „Doživljam jednog robijša“. U Zadru, u jednoj obitelji, među dobro poznatoj, stariji sin, dijete od 10 godina, gluhonijem, netem se je vratio s jednog kriminalnog filma, uzao je kuhinjski nož da zakolje mladeg brata od 4 godine. Na zapomaganje djeteta dotrčala je služavka, i uspjela ga spasiti od očite smrti.

Dugo bi smo još mogli prikazivati kobne posljedice loših filmova ali radije donosimo nekoliko zanimljivih podataka iz velikog djela, što su ga izradili, nakon drugog preučavanja istaknuti američki pedagog i psiholozi o utjecaju kina na mladež.

Boljševici u Meksiku

Bezvjerski parlament boljševika u Meksiku zatražio je od predsjednika Rodrigueza da istjera iz Meksika sve katoličke nadbiskupe i biskupe, pa da se tako, jednom definitivno riješi katoličko pitanje. Dakle i onamo se traži otvoreno progono, a uvjereni smo da će gospodin Rodriguez udevojiti svojim ljudima. Katolička Crkva u Meksiku već dugo živi u teškim prilikama, pa zato, tjeranje nadbiskupa i biskupa neće mnogo pogoršati položaj. Redovito djeljenje sv. sakramenata tamo, je skoro nemoguće otkada su vlasti službeno ograničili broj svećenika na minimum. Na svakih 50 000 do 100.000 stanovnika jedan svećenik. Međutim, Božja Providnost je dala, da *Katolička Akcija* izvanredno među svjetovnjacima upravo nevjerojatno napreduje i uspijeva. *Meksičanska Katolička Akcija*, vjerna Bogu i Crkvi, tako divno i junački djeluje, da bi joj prvi kršćani iz Katakomba mogli zaviditi. Vlada i parlament, koje masonerija i boljševici nametnuše narodu, može da zatvara i oskvrtaje crkvena vrata, ali ne može uničiti u svetišta duša koje po bjedonosno sa bore.

Progono razvija u meksičkim katolicima, nevjerojatno junaštvo i vjeru. Ima na žalost otpadnika ali zato, oni koji se priznaju katolicima, zalata su katolici Junaci i borci i časoviti materijalni poraz na Kalvariji sjeća progonjeni katolici na Uskrsnuće. Vrata paklena ne će je nadviđati! Katol.

ženska organizacija poslala je molbu predsjedniku republike da bi se crkve opet otvorile. Molba je bila odbijena. U znak protesta, u glavnom gradu, skupilo se je 30.000 katolkinja, koje su se u lijepom redu uputile prema palači predsjednika. Vlada je zaposlila svu policiju da sprječiti poverku koja je u muku korecala. Policija je bacala bombe sa suznim plinovima, tukla s gumenim pendrekima, a najzad i pucala. Bilo je više ranjenih, ali to sve nije prestrašilo katolike, koji su, u nepomućenom redu, došli do Plaza Central, gdje stanuje predsjednik. Tu je 30 000 glava pol sata stalo i šutke protestiralo. Na koncu se mirno razidloše. Žrtvili mučenici Meksika!

VLAHOV
OKREPLJUJUĆI ŽELUDACNI
ELIXIR

KUĆA
UTEM
GOD
1861



ZDRAVSTVENI
GORKI LIKER
SVJETSKOG GLASA

proizvada
jedino
R. VLAHOV
ŠIBENIK

Pošaljite pretplatu!

Prof Edgar Dale potradio se je, da ispita ništa manje nego 55 000 mladića i djevojaka, da konstatira koliko puta posjećuju kino. On je došao do rezultata, da svake sedmice u Sjedinjenim Državama polazi u kino prosječno 28 milijuna mladih osoba, 11 milijuna od svih ovih posjetilaca jesu djeca ispod 14 godina. Muškarci posjećuju kino prosječno 57 puta, a djevojke 46 puta na godinu.

Po sebi je jasno, a i činjenicama je utvrđeno, da kino daleko dublji i trajniji utisak ostavlja djeci i mladeži nego u odraslima. Dijete od 8 godina upamti filmski prizor dva puta više nego koji odrasli, pače djeca od 10 godina mogu punih 6 sedmica nakon posjeta kina pomenuti 90 posto utisaka, što su ih kod toga posjeta dobili. Još je važnija činjenica, da već djeca od 9 ili 10 godina jako reagiraju na erotičke predodžbe. Intenzivnost te reakcije raste do desnaeste, najviše do osamnaeste godine, a onda pomalo opada. Jasno je što iz toga slijede filmovi, koji seksualno podražuju, vrše najveći utjecaj upravo na mladež koja je u godinama puberteta.

Prof. Dale, koji je ispitao moralnu vrijednost 500

† biskup Ivo Starčević

Dne 24. pr. mj. umro je od srčane kapi preuzv. biskup dr Ivo Starčević koji je bio imenovan za senjskog biskupa 1. jula 1932.

Odlikovao se izvanrednom dobrotom i pobožnošću i radi svog karitativno-socijalnog djelovanja. Imao je velike načrte za organizaciju Katol. Akcije ali prerana smrt mu nije dozvolila da ih provede. Svi su ga jako volili i svećenstvo i narod i izvan granice njegove biskupije. Neka počiva u miru!

Kralj Aleksandar i Isusovci

The Universe u Londonu je među ostalom pisao od osobe dobro informirani. „Jedna kampanja protiv Isusovaca, koja je nastala odmah poslije španjolskih događaja, bila je obustavljena i umjesto da bude potjerana iz Jugoslavije, Kralj Aleksandar je odobrio proširenje njihove crkve u Beogradu. Kralj mi je rekao, da je pročitao povijest Isusovačke družbe i da je našao za potrebno, da prizna prednost njihove nauke i pobožnost njihovih članova.“

Zivot s Crkvom

Zavidnim okom gledali smo kako katolički narod živo razvija obaova liturgijskog života i mislili smo: kad ćemo i mi Hrvati nešto sličnoga započeti? Mnogo nam se je svjđalo

namisao O. Gemelli-a koji je počeo izdavati sveščice džepnog formata: *misla za puk* u talijanskom jeziku. Našao je izvanredni odziv u narodu, jer ovi njegovi liturgijski sveščići se već tiskaju u 250.000 primjeraka, a neki doživješe i drugo izdanje.

Radosnim srcem, kao što naše uredništvo tako i svi svećenici i katol. laici, primili su prvi broj izvanredno privlačivog, zanimljivog i poučnog liturgijskog tjednika: „ŽIVOT S CRKVOM“. Naša „Hrvatska Knjižara“ u Splitu poduzela je da po uzoru drugih katol. naroda izdaje svake nedjelje, ukusno opremljen sveščić koji će sadržavati pouke o onom tjednu, čitavu nedjeljnu misu (ali zašto samo latinski i hrvatski kad se kod nas mal ne svuda misli staroslovenski?) liturgijski kalendar, kratke životopise kroz sedmich svetaca i još druge liturgijske zanimivosti.

Ovi džepni sveščići nose naslov „Život s Crkvom“ i prodavaju se u svim župskim uredima, u knjižarama za samo 1 dinar. Koji god bude čitao u kući ili preko sv. Mise u crkvi ovaj prvi sveščić koji je posvećen prvoj nedjelji Došašća i blagdanu Bezgriješnog Začeca taj će stalno kupiti i dalje, svaku nedjelju novi sveščić e da se što bolje, pobožnije udruži s Otkupiteljem koji se žrtvuje na oltaru.

Knjižnice, veoma zanimljivo, uređuje sveč. don Josip Kirigin iz Hvara. Dobro bi bilo kad bi format bio nešto uži, a omot u liturgičnoj boji nedjelje i da ga se tiska na dvostranom

papiru običnom i hladnom papiru. Treba da se svi odmah stavimo na posao i da „Život s Crkvom“ širimo po svim župama, u svakoj hrvatskoj kući. Duhovnici i katehete neka ga širu među članovima katol. društava, u svim školama, sjemeništima zavodima i samostanima.

Ako želimo da naš narod zaista živi s divnim liturgičnim životom Crkve i da prema Euharističnom Isusu goji pravu, solidnu i duboku pobožnost, širimo svake nedjelje sveščiće: „Život s Crkvom“.

Naši dopisi

GALOVAC, koncem studenoga 1934.

Kako su se katolici po čitavim svijetom natjecali, da što svečanije i za spas duša što uspješnije proslave Svetu Jabilarnu Kristovu Gospođu 1933/34, tako su poradili i župljani malog kotarskog sela Galovca,

Da im uspomena na taj najveći i najpasonosniji God u povjesti čovječanstva ostane što trajnija, zaključilo se, da će svoju župsku crkvu dati urediti, da bude što ljepši stan Euharističnom Bogu.

Siromašni. Kako će doći do potrebitog novca? Prilivati su predlog svog župnika i složno obradili sve crkvene zemlje besplatno, Bag nagradilo njihov trud i ploda bilo obilato. Nadodali k tome, štedeći se vlastitom glu, što moguše više, i skupila se lijepa svota od preko 10.000 Din. Popravnivši krov crkve i ostalo, dadoše ju slikati i dekorirati. Slike prikazuju:

filmova iz godine 1920., 1925. i 1930, mogao je konstatovati, da oko 30 posto svih filmova radi o ljubavnim aferama, 27 posto o kojekakvim zločinima a 15 posto ih je čisto seksualne naravi. Istraženo je, da je najveći dio zločinaca dobio poticaj za svoja nedjela u kinu. Isto vrijedi i za djevojke, koje su bile optužene radi seksualnih perverzija. (The Ecclesiastical Review).

Državni tužioc Maizeri koji se stručno bavi s ovim pitanjem veli: „Čestit je slučaj mladića koji krađa ili vara, samo da dobave ulazne karte za kino. Ne da se pak pobrojiti oni za koje je kino postalo škola zločina, stamote i propasti“. A i liječnici bi mogli svjedočiti koliko današnje kino proizroči raznih netvornih i psihičnih bolesti.

Koji su lijekovi tolikom zlu?

Svi su složni: Crkvene osobe, državni, socijalisti, socijalozi, i pedagogi da današnji kino veoma šteta i upliva na čudoređe i na odgoj. Zato, države svijetae ta svog zla, uvele su cenzuru filmova. Nažalost: načio cenzuriranja je veoma subjektivan, pa je opće uvjerenje da službena cenzura nije postigla svrhu. Krivnja je na cenzorima jer

imadu ljubave čudoređne pojmove, ili se boje štetovati trgovačkim interesima.

Nečudoređni filmovi, koji se dnevno prikazuju po cijelom svijetu, najbolji su dokaz neuspjeha preventivne cenzure. Trebalo bi s većom strogošću zabranjivati filmove koji potiču na zločinstva i okrutnosti; koji ruše vjeru, obiteljski i društveni život i širu krive pojmove o svrsi života. Spasiti i braniti čudoređe i plodove kršćanske civilizacije, to je velika i sveta dužnost svijlu a napose državnih vlasti.

Radi velike važnosti i upliva kina u narodnim masama sve države, kako rekomoš uvedoše preventivnu cenzuru. Ali kako ona nema u praksi nikakve važnosti države sada nastoje da bi se došlo do jednog međunarodnog ugovora za sanaciju i čudoređno podignuće kinematografa. Kao organ za ovaj međunarodni sporazum u pitanjima filmske industrije, osnovan je god. 1929 u Rimu (Villa Torlonia, Via Lazzaro Spalanzani 1-A.), inicijativom talijanske vlade, ali koordiniran sa „Ligom Naroda“ u Ženevi, „Medunarodni zavod za odgojni kino“ (I. C. E.).

(Nastavljuje se).

borbu dobrih anđela, sa odmetnim anđelima, četiri Evandelisti, zadnju večeru Isusovu sa Apostolima, Srce Isusovo i Srce Marijino, Sv. Ćirila i Metodija, Sv. Antuna i Križ Kristov sa natpisom: „u ovom ćeš znaku pobijediti“ uz ostale dekoramente i spomenploču na Svetu Jubilarnu godinu 1933/34. Radnju je izveo na sveopće zadovoljstvo g. Mladan Plečko i Sin iz Zagreba.

Ovo je prva seoska crkva u ravnim Kotarima lijepo i ukusno i štono kaže naš kotarac, čisto gradski uređena.

Stoga je dakle župljana, koja je pratio blagoslov Božji, pripravila Euharističnom Bogu dostojan stan, a sebi uređnu i primamljivu kuća molitve,

Doprinita žrtva Galovčana u ovu svrhu, neka im bude na spas duša, diku i ponos, a ostalim kotarcima primjer nasljedovanja.

Svim ostalim, koji su pružili svoj pripomoćni darak, lijepa hvala, a od

Boga plata, a napose našem Galovčancu gosp. Luki Šarić pk. Luke, trgovcu u Šibeniku, čigov je dar bio najobilatiji.

Dobre knjige

JOSO FELICINović: PRIRUČNIK ZA MALE KRIŽARE. Knjiga, koja će obraditi vjersko-prosvjetni rad za Male Križare za prvih šest mjeseci u godini u štampi je i izlazi ovih dana. Knjiga je prijeko potrebna svakom vodji i duhovniku Malih Križara, jer se u njoj obrađuje sve što je potrebno za sastanke Malih Križara vjersko-prosvjetnog pogleda. Knjiga stoji 10 dinara, a naručuje se kod knjižare J. Badić, Zagreb Illica 118.

PRIRUČNIK KNJIŽARSKO ORGANIZACIJE, sa točnim uputama o radu Križara dobije se kod Uprave Križarske Straže u Zagrebu, Palmotićeva 3, uz cijenu od 10 dinara.

naši Križari. Dobro bi bilo da se kroz cijelu zimu drže u Kat. Domu javna predavanja jer bi narodu mnogo koristila.

SLUŽBA U KATEDRALI. Svake nedjelje adventa, 2, 9, 18 i 23 o. m. j. bit će u katedrali propovjed u 5 sati. Propovijedi drži M. p. o. Bernardin dr. Polonijo.

KARITATIVNA AKCIJA. Do nekoliko dara, kako je bilo i prošlih godina, članovi i članice naših katol. društava skuplja će po kućama milodare za prehranu siromaha u zimsko doba pa se preporuča građanstvu da doprinese što moguće bolje i više.

PRODAJA ODLIČNIH DEZERTNIH VINA I VERMUTA

Odlikovani počasnom diplomom Split 1925. — Zlatnom diplomom Zagreb 1931. — Odlikovani Vermut zlatnom diplomom Zagreb 1932. I odlikovana sa 3 srebrene medalje u Beogradu 1933 god.

PASKO ZJACIĆ — ŠIBENIK (na cesti od banovinske bolnice prema sv. Križu) proizvode iz vlastitih vinograda i prodaju u svim količinama odlična stolna vina: poznatu šibensku maraštinu, prošek i pečeno vino (sve uz cijenu od 16 Din po litri, a u originalnim bocama od 7 dcl po 18 Din). Prvoklasni Vermut, odlikovan zlatnom diplomom na zagrebačkom sajmu vina 1931. i 1932, srebrnom medaljom u Beogradu 1933 godine. Sve sastavine Vermuta označene su najboljom ocjenom. Cijene bez konkurencije: litra Vermuta alla Torino, tamni i bijeli 16 Din, a u originalnim flašama od 7 dcl 18 Din. Naručke se primaju iz svih krajeva države. Otprema brza i tačna.

Iz katoličkoga Šibenika

O. JACINT DOMIĆ, DOMINIKANAC, u 78 god. života preminuo je 30 studenoga u šibenskom samostanu sv. Dominika. Pokojnik je rođen u Slatini na otoku Čiovo od čestitih kršćanskih roditelja. Prigrlj iz rana Dominikanski Red u svetištu sv. Križa na otoku Čiovo. S uspjehom svršivši nanke u Dubrovniku odsluži u istom svetištu sv. Križa svoju prvu sv. Misa. Kao propovjednik-misijski ebišao je skoro cijelu Jugoslaviju, obavivši s izvanrednim duhovnim plodom preko 200 sv. Misija. Korizme je propovjedaao skoro po svim gradovima i vatošama Dalmacije — a njegovog učenog i uvjerljivog propovjedanja još se i danas mnogi rado sjećaju. Njegovi stariješine povjerali su mu često najdelikatnije službe, koje je ispunjavao na sveopće zadovoljstvo. Bijaše izvanredno pobožan prema bl. Gospi. Sve utjebe sv. vjere primio je najvećom pobožnošću, te uz plač i molenje „Zdravo Kraljica“ od braće redovnika, usne u Gospodinu, neprestano cijelivajući svoju Krunicu. Četri dana prije smrti reče braći „idem do 4 dana u raj“ i baš četvrti dan umre. Gospod, za koga je cijeli život radio — po zagovoru bl. Gospe, koju je ko pravi Dominikanac častio — bio milostiv

daši njegovoj i vječnim ga rajem obdario.

SIJELO KRIŽARSKOG BRATSTVA. U nedjelju 25. pr. m. mjesno Križarsko bratstvo je održalo svoje prvo zajedničko sijelo u ovoj godini koje je imalo veliki uspjeh. Prije 6 sati su napunili veliku dvoranu Kat. doma članovi mjesnih katoličkih društava sa svojim duhovnicima. Sijelo je otvorio vođa, brat A. Zaninović, koji je pozdravilo prisutne i protumačio svrhu ovih sijela. Zatim je tamburaški zbor odsvirao jedan komad. Poslije ovog održao je vlč. don Ivo Grgurev predavanje o Tereziji Neuman koje je sjajno uspjelo. Kao zadnja točka ovog zajedničkog sijela izvedena je jedna šala s izvanrednim uspjehom. Svi prisutni su se razišli sa zadovoljnim osmijehom na usnama. Zadovoljni smo s ovim načinom rada koji su poduzeli

ORIGINAL GOODYEAR WELT

Peke
BEST QUALITY

Veliki izbor ljetnih cipela
uz snižene cijene.

ŠIBENIK
Kralja Tomislava

SPLIT
Marulićeva 7.

PRVA DALMATINSKA TVORNICA CRKVENIH VOŠTANIH
SVIJEĆA NA PARU

LJUBO MANOJLOVIĆ — ŠIBENIK

Izrađujem crkvene voštane svijeće svake veličine.
Specijalna izradba svijeća sa nakitimama iz najbolje vrsti „pašarina“.